

מ"ת 23212/01/20 - מדינת ישראל נגד הראל בן דוד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 23212-01-20 ישראל נ' בן דוד(עציר)

לפני כבוד השופט יוסי טופף
המבקשת:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הילה גבאי,
עו"ד אוראל בן מוחה ועו"ד עידו נולמן
מפרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)

נגד
המשיבה:

הראל בן דוד
ע"י ב"כ עו"ד זאב אלוני

החלטה

1. לפני בקשה למעצרו של הראל בן דוד (להלן: "**המשיב**" או "**הראל**") עד לתום ההליכים לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").

כתב האישום

2. ביום 10.1.2020 הוגש נגד המשיב כתב אישום, לאחר שהוסגר לישראל בתום הליך משפטי שהתנהל בספרד, כחלק מפרשייה רחבת היקף במסגרתה הוגש עוד ביום 12.2.2018 כתב אישום כנגד מעורבים נוספים (תפ"ח 24905-02-18). לימים, תוקן כתב האישום המקורי והמשיב צורף לו כ"נאשם מס' 2".

3. כתב האישום מייחס למשיב את העבירות הבאות:

מנהל בארגון פשיעה, לפי סעיף 2(א)(1) לחוק מאבק בארגוני פשיעה, תשס"ג-2003 (להלן: "**חוק מאבק בארגוני פשיעה**");

עבירות הלבנת הון - עשיית פעולה ברכוש במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו - ריבוי עבירות לפי סעיף 3(א) לחוק איסור

עמוד 1

הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**") בצירוף סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה;

עשיית פעולה ברכוש אסור - ריבוי עבירות לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון ביחד עם סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה.

4. על-פי הנטען בחלק הכללי לכתב האישום, המשיב התאגד יחד עם אחרים במסגרת ארגון פשיעה, שפעל בתבנית מאורגנת, היררכית ושיטתית (להלן: "**הארגון**"), החל מחודש ינואר 2015 או בסמוך לכך ועד למועד הפתיחה בחקירה גלויה ביום 16.1.2018. הארגון פעל במבנה הירארכי ברור במסגרתו לכל נאשם שבכתב האישום היה תפקיד מוגדר, כאשר כל אחד ידע את חלקו ומהו תחום אחריותו. הארגון פעל במספר תחומים, שכללו בין היתר הפצת חשבוניות מס כוזבות בתמורה לעמלה, ניכוי חשבוניות מס כוזבות והלבנת הון, והכל במטרה להשיא את רווחיו ורווחי החברים בו, תוך התמדה בפעילות עבריינית משותפת של החברים בו.
5. יניב בן דוד (להלן: "**יניב**" או "**ראש הארגון**") שימש כראש הארגון והרוח החיה בו. יניב הוא שהתווה את מדיניותו הפלילית של הארגון וכיוון את הדרג הבכיר, הדרג הניהולי, מערך החיילים וסוכני הארגון לביצוע עבירות פליליות. יניב קבע את חלוקת התפקידים בארגון והורה על חלוקת הרווחים בין חברי הארגון.
6. הראל ותום, הינם אחיו של יניב, ושימשו כמנהלים בארגון, ונמנו על הדרג השני בהיררכית הארגון.
7. נטען כי הארגון הפעיל מערך משומן של הפצת חשבוניות מס כוזבות לעוסקים וחברות שונות, אשר שימשו כלקוחות הארגון. הפצת חשבוניות המס הכוזבות נעשתה באמצעות חברות ההפצה של הארגון (להלן: "**חברות ההפצה של הארגון**"), והצמיחו הכנסות בהיקף של 366,650,934 ₪, כאשר סכום המע"מ הגלום בהן הסתכם לסך של 53,316,112 ₪.
- על מנת להפחית את חבות תשלום מס ההכנסה ומס ערך מוסף של חברות ההפצה של הארגון ועל מנת לשוות כסות חוקית לפעילותן, השתמש הארגון במערך חברות נוסף אשר סיפק חשבוניות מס תשומות כוזבות לחברות ההפצה של הארגון (להלן: "**חברות הכסות של הארגון**").
- חברות הכסות של הארגון הנפיקו לחברות ההפצה חשבוניות מס כוזבות בסך של 510,685,235 ₪, כאשר סכום המע"מ הגלום בהן הסתכם לסך של 72,202,128 ₪.
- עיקר הכנסותיהן של חברות הכסות נבע מהפעילות הפלילית מול חברות ההפצה, אולם לעתים הוציא הארגון חשבוניות כוזבות ללקוחות הארגון גם באמצעות חברות הכסות, כפי שפורט בכתב האישום.

בנוסף על מערך הפצת חשבוניות המס הכוזבות, הפעיל הארגון מערך נוסף למתן הלוואות בריבית תמורת חשבוניות מס כוזבות.

כתוצאה ממערך הפצת חשבוניות המס הכוזבות של הארגון וכתוצאה ממערך הלוואות בריבית כנגד חשבוניות מס כוזבות, צבר הארגון רכוש, שהינו "רכוש אסור" בהתאם לסעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון, בסך כולל שאינו פוחת מכ-255 מיליון ₪.

הנה כי כן, נטען כי הארגון, או מי מטעמו, בהוראת ראש הארגון, המשיב והדרג הניהולי בארגון, ביצעו פעולות ברכוש האסור במטרה להסתיר או להסוות את מקורו של הרכוש, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו, או עשיית פעולה בו. במסגרת פעילותו פרט הארגון, יחד עם מי מטעמו, המחאות המשוכות על שם חברות ההפצה וכן המחאות המשוכות על שם חברות הכסות בעסקי מתן שירותי מטבע, והכל בהתאם להוראת ראש הארגון, הדרג הבכיר והדרג הניהולי.

8. במסגרת הפרק הראשון שבכתב האישום מיוחסת למשיב עבירה של ניהול ארגון פשיעה לפי סעיף 2(א)(1) לחוק מאבק בארגוני פשיעה.

על פי הנטען, בתקופה הרלבנטית, הראל היה אחד ממנהליו של הארגון, ופעל במטרה לקדם את פעילותו הפלילית של הארגון.

נטען כי הראל היה שני לראש הארגון ובמסגרת תפקידו בארגון פיקח על פעילות הארגון, אותה הורה ראש הארגון לבצע, והכווין את פעילות פעילי הארגון ונתן להם הוראות והנחיות, משלא הצליחו לתקשר עם ראש הארגון.

המשיב אף שימש כגורם הסמכות המייצג את ראש הארגון, עת שהה האחרון מחוץ לישראל, מול פעילי הארגון וגורמים שונים שהתנהלו מול הארגון. במסגרת פעילותו בארגון, בין היתר, עמד המשיב בקשר עם פעילי הארגון בטרם נחשפו לראש הארגון ולכלל פעילות הארגון.

החל מספטמבר 2017, עם הרחקתו של עד המדינה מפעילות הארגון, קיבל עליו המשיב גם את תפקידו של עד המדינה בפעילות הארגון.

נטען כי הראל (ואחיו תום) פיקחו על הפעילות אותה הורה יניב לבצע, הנחו את הכפופים להם, בהתאם להנחיותיו, וכן פעלו לחלוקת הרווחים בארגון בהתאם להוראותיו.

צוין כי לשם קידום מטרות הארגון, ובמטרה למנוע התחקות אחר פעילותם הפלילית, נהגו חברי הארגון להחליף, מעת לעת, מכשירי טלפון נייד וכרטיסי סים, שוחחו ביניהם באמצעות יישומן וואטסאפ והרבו להשתמש בשמות קוד.

נטען כי במעשים המתוארים בכתב האישום, הראל ניהל ופיקח על הפעילות בארגון פשיעה, במישרין או בעקיפין, כשיניב עמד בראשו.

9. בנוסף לכך, מיוחסות להראל עבירות של הלבנת הון במסגרת ארגון פשיעה.

על פי הנטען, בתקופה הרלוונטית הוציא הארגון, יחד עם מי מטעמו, חשבוניות מס כוזבות על שם חברות הכסות של הארגון, אותן ניכה הארגון בחברות ההפצה, הכל בנסיבות מחמירות. בתמורה לחשבוניות המס הכוזבות, הנפיק הארגון יחד עם מי מטעמו, המחאות המשוכות על שם חברות ההפצה של הארגון לפקודת חברות הכסות, וזאת כנגד אותן חשבוניות מס כוזבות שהוציאו חברות הכסות לחברות ההפצה. ההמחאות על שם חברות ההפצה מהוות רכוש אסור כהגדרתו בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון (להלן: "**הרכוש האסור**").

במטרה להסתיר ולהסוות את הרכוש האסור, זהות בעלי הזכויות בו, מיקומו, תנועותיו או עשיית פעולה בו, פעל הארגון בהתאם להוראות יניב כמפורט להלן: בהוראות ראש הארגון, הפקידו פעילי הארגון יחד עם מי מטעמו, את ההמחאות בחברות למתן שירותי מטבע (להלן: "**חברות הנש"מ**") והמירו את ההמחאות למזומן (להלן: "**כספי המזומן**"); פעילי הארגון או מי מטעמו, על פי הוראות ראש הארגון, חברי הדרג הבכיר עמם נמנה המשיב, והדרג הניהולי בארגון, משכו את כספי המזומן מחברות הנש"מ; בהתאם להוראות ראש הארגון, חברי הדרג הבכיר עמם נמנה המשיב, והדרג הניהולי בארגון, פעילי הארגון יחד עם מי מטעמו נטלו את כספי המזומן והטמיעו אותם חזרה בפעילותו הפלילית של הארגון.

היקף עבירות הלבנת ההון המיוחסות להראל, לפי הוראות ראש הארגון (והדרג הניהולי בארגון), במסגרת ההמחאות שנפרטו, הינו כדלקמן:

- מחשבונה של חברת גלריה אדלר'ס - סכום של 34,452,700 ₪.

- מחשבונה של חברת קינג דיוויד תעשיות (2014) בע"מ - סכום של 154,773,294 ₪;

- מחשבונה של חברת אופיר התזה ושאיבת בטון (2013) בע"מ - סכום של 62,438,017 ₪;

- מחשבונה של חברת קינג דיוויד ניהול פרוייקטים בע"מ - סכום של 4,285,299 ₪;

סך היקף כלל עבירות הלבנת ההון המיוחסות להראל בכתב אישום הינו 255,949,310 ₪.

נטען כי הראל עשה את הפעולות המפורטות לעיל בידיעה שהרכוש הינו אסור ובמטרה להסתיר או להסוות את מקורו, זהות בעלי הזכויות בו, מיקומו, תנועותיו או עשיית פעולה בו.

הבקשה למעצר עד תום הליכים

10. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המשיב, הוגשה הבקשה לעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו. נטען לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית לביצוע העבירות המיוחסות למשיב, ולקיומן של מספר עילות מעצר, כדלקמן:

עילת מעצר בשל חשש לסיכון בטחון הציבור, לרבות רכוש, לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, נוכח אישומו של המשיב כמי שלקח חלק בניהול ארגון פשיעה והורה לפעיליו לבצע שורה ארוכה של עבירות במסגרת ארגון הפשיעה בהיקף של מאות מיליוני שקלים. נטען כי המשיב הינו עבריין מתוחכם שפעל באופן שיטתי וסדרתי, יחד עם אחרים, כחלק ממארג עברייני, אשר גרם נזק לביטחון הציבור ולקופת המדינה, וקיים חשש ממשי כי ימשיך לסכן את בטחונו של הציבור בכללותו.

בהקשר זה צוין כי המשיב הורשע בעבר במסגרת הסדר טיעון בפרשייה פלילית אחרת (ת"פ 40099/08 **המחלקה לתיקים מיוחדים נ' בן דוד (עציר) ואח' - להלן: "הפרשייה הקודמת"**), במסגרתה נטל חלק עם אחיו, יניב בן דוד ואחרים בביצוע תכנית רחבת היקף במטרה לרמות את רשות המיסים והמוסד לביטוח לאומי, על מנת לקבל לידיהם סכומי כסף ניכרים על חשבון הקופה הציבורית. על פי גזר הדין המשיב ואחרים פעלו באמצעות מערך חברות, באמצעותן הוציאו חשבוניות מס כוזבות במטרה להתחמק מתשלום מס.

ביום 23.5.2010 הורשע המשיב ואחרים בביצוע פעולות ברכוש אסור בסך כולל של כ-53 מיליון ₪ וכן, הורשע יחד עם אחיו, יניב, כי איימו על אחרים. להלן פירוט העבירות בהן הורשע המשיב במסגרת הפרשייה הקודמת: 4 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין; 229 עבירות של ניכוי תשומות במטרה להתחמק מתשלום מס ללא מסמך, לפי סעיף 117(ב)(5) עם 117(ב)(2) לחוק מע"מ; 4 עבירות של הכנת פנקסי חשבוניות כוזבים במטרה להתחמק מתשלום מס לפי סעיף 117(ב)(6) יחד עם סעיף 117(ב)(2); 112 עבירות של הוצאת חשבונית מס מבלי שנעשתה עסקה במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(3) ביחד עם סעיף 117(ב)(2); 99 עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) ו-117(ב)(2); 3 עבירות של עשיית פעולה ברכוש אסור במטרה להסוות לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון; 3 עבירות לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון; 5 עבירות של השמטת הכנסות מדו"ח לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה; 10 עבירות של קיום פנקסי חשבוניות כוזבים במטרה להתחמק ממס לפי ס' 220(4) לפקודת מס הכנסה; 10 עבירות של שימוש בעורמה במטרה להתחמק ממס לפי

סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה; עבירה של אי תשלום דמי הבטוח לאומי לעובד לפי סעיף 398(ג) לחוק הבטוח לאומי; וכן, עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ביום 23.5.2010, נגזר על המשיב עונש כדלקמן: 42 חודשי מאסר (בניכוי תקופת מעצרו); קנס כספי בסך ₪ 500,000 (מכספים שנתפסו וחילוטם נתבקש); 18 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה בניגוד לחוק איסור הלבנת הון; 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה בניגוד לפקודת מס הכנסה או בניגוד לחוק מע"מ; 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה של קבלת דבר במרמה, אלימות או איומים כלפי אדם אחר או עבירה המתייחסת לשיבוש הליכי חקירה ומשפט. כמו כן, הוחלט על חילוט רכושו של המשיב, כמפורט בבקשת החילוט, בניכוי סכום הקנס שהוטל עליו.

נטען כי החשש מפני מסוכנותו של המשיב אינו ערטיילאי ואף הוכיח את עצמו, שכן על אף שהמשיב הורשע בעבר במספר רב של עבירות במסגרת הפרשיה הקודמת ביחד עם אחיו, הרי שהרשעתו זו והסתבכותו עם רשויות אכיפת החוק לא הרתיעו אותו מלשוב לדרכו העבריינית.

נטען כי מיד לאחר שחרורו של יניב מהמאסר, באוגוסט 2014, הוא שיכלל את פעילותו הפלילית, והקים את הארגון על בסיס מערך חדש של חברות ואנשים, שיעבדו תחתיו על פי הנחיותיו, בתבנית מאורגנת, היררכית ושיטתית, מתחילת שנת 2015, והראל הצטרף כמנהל בארגון הפשיעה, ושלט הלכה למעשה על מספר חברות הפצה בארגון, והורה לפעילים בארגון ומי מטעמו, על הנפקת המחאות בתמורה לחשבוניות מס כוזבות, כמפורט בכתב האישום.

נטען כי הפן הכלכלי בעבירות שביצע לכאורה המשיב מקים עילת מסוכנות לקופה הציבורית, בהתחשב בגורמים הבאים: פעילותו במסגרת תפקידו כמנהל בכיר בארגון פשיעה; הצטברותן של העבירות; התדירות התכופה והיומיומית שבביצוען; השנים הרבות בהן בוצעו העבירות באמצעות חברות שונות; התחכום בניהול מערך אופרטיבי של ארגון פשיעה על ידי המשיב יחד עם הנאשמים האחרים להנפקה וקיזוז של חשבוניות מס כוזבות, תוך שימוש בחברות קש; שימוש בנותני שירותי מטבע (ציינג'ים) לצורך פריטת שיקים והעברה של כספים במזומן; פעולות ההסתרה המתוחכמות שנועדו להסוות את זהות הבעלים של הרכוש האסור; ביצוע עבירות של הלבנת הון בהיקף של כרבע מיליארד ₪, והכל כדי לממן ולנהל את ארגון הפשיעה שפעל לצורך התחמקות מתשלום המיסים והלבנת הון. כמו כן, נטען כי הפצת וקיזוז של חשבוניות מס כוזבות על ידי הארגון שבו כאמור שימש המשיב כמנהל בכיר, מקימה אף היא עילת מסוכנות כלכלית.

צוין כי המשיב אינו מואשם בעבירות המס המיוחסות לארגון הפשיעה ולחברות הרשומות על שמו, מפאת העובדה כי בהתאם להחלטת ההסגרה של המשיב מספרד, לא ניתן להעמידו לדין בעבירות אלו. בהקשר זה נטען כי עבירות המס המתוארות בכתב האישום מהוות את עבירות המקור, והן אלה שהצמיחו את הרכוש האסור העומד בבסיס עבירות הלבנת ההון המיוחסות למשיב. משכך, לשיטת התביעה, נסיבות ביצוע עבירות הלבנת ההון, לפיהן המשיב נטל חלק בביצוע עבירות המס, מעידות על כך כי ידע שמדובר

ברכוש אסור. עוד נטען כי המשיב ידע ואף נטל חלק בביצוע עבירות המס, כשמדובר בעבירות בסכומים אדירים במסגרת ארגון פשיעה, והכל במשך תקופה ארוכה, במסגרת תכנית עבריינית מסועפת ומורכבת שהתפרשה על פני אזורים ומדינות שונות, אשר דרשה שיתוף פעולה מלא ומתמיד של כלל המעורבים, וגלגלה סכומי כסף בהיקפים עצומים של מאות מיליוני ₪, תוך מגמה ברורה להונות את שלטונות המס ובניגוד לחוק איסור הלבנת הון. נטען כי העובדה שהמשיב שימש כמנהל בכיר, עסק בהפצה וקיצוז של חשבוניות מס כוזבות, מקימה אף היא את עילת המסוכנות הכלכלית בעניינו.

נטען כי במהלך השנים אישר וחזק בית המשפט העליון את ההלכה לפיה עבירות בעלות אופי כלכלי מקימות עילת מעצר עד תום ההליכים, וזאת בשל החשש הממשי לשלום הציבור.

בנוסף, נטען לקיומן של **עילות מעצר בשל חשש לשיבוש הליכי משפט, העלמת והשמדת מסמכים, השפעה על עדים, התחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר** לפי סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים. בהקשר זה נטען כי עילת המעצר הדנה במסוכנות שלובה גם בעילת המעצר הדנה בחשש לשיבוש מהלכי חקירה, שכן המסוכנות העולה מהמעשים המיוחסים למשיב, היא כשלעצמה מובילה ישירות לחשש משיבוש הליכי משפט, להתחמקות מהליכי שפיטה או ריצוי העונש, להשפעה על עדים ולפגיעה בראיות בדרך אחרת. נטען כי המשיב ואחרים, חברי ארגון הפשיעה, פעלו לשיבוש מהלכי חקירה ומשפט, כחלק אינטגרלי מביצוע העבירות, על מנת להקשות על רשויות האכיפה להתחקות אחר פעילותם הכלכלית. בהקשר זה נטען כי המשיב ויתר המעורבים עשו שימוש בטלפונים "מבצעיים" וניהלו שיחות באמצעות היישומון ווטסאפ, מתוך כוונה למנוע מרשויות האכיפה להאזין לשיחותיהם, השמידו טלפונים וכרטיסי סים אחת לתקופה, השתמשו בשמות קוד וכינויים ועשו כל שביכולתם כדי לטשטש את עקבותיהם ואת העבירות אותן ביצעו.

עוד נטען כי על פי הראיות המצויות בידי המבקשת, קיימות אינדיקציות לכך שהמשיב ואחיו פעלו על מנת לרכוש נכסים מחוץ למדינת ישראל וכי ברשותם כספים המוחזקים בחו"ל.

נטען כי העובדה שעם מעצרו של המשיב הוא עשה כל שאל ידו על מנת להימנע מהסגרתו ארצה, מעידה על חשש ממשי להימלטותו מאימת מהדין.

לבסוף, נטען כי במידה והראל יורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, הוא צפוי לרצות מאסר ממושך, ובשל כך מתחזק החשש מפני הימלטותו.

מכל המקובץ, נטען כי קיים יסוד סביר להניח כי שחרורו של הראל בעת הזו עשוי להביא לשיבוש מהלכי משפט, להשפעה על עדים, לפגיעה בראיות ולהתחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונשו ככל שיורשע.

השתלשלות ההליך

11. בדיון שהתקיים ביום 13.1.2020, הודע לבית המשפט כי המשיב מסכים לקיומן של ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, ולקיומן של עילות מעצר כמפורט בבקשה למעצר עד תום ההליכים, בעודו שומר על זכותו לטעון לעניין עוצמת התשתית הראייתית ועילות המעצר, ככל שיובאו לעיון חומרי חקירה חדשים. לבקשת ב"כ המשיב, הופנה המשיב לשירות המבחן, לקבלת תסקיר מעצר בעניינו, שבמסגרתו יפרט את התרשמותו ממפקחים מוצעים, תוך שהובהר כי אין בכך כדי לטעת ציפייה באשר להחלטה שתתקבל בנוגע למעצרו או לשחרורו של המשיב.

12. אקדים לציין כי במסגרת ההליך דנא, הציגו ב"כ המשיב שורה של מפקחים וחלופות, כאשר ביחס לכל אחד מהם הובאה לפני התרשמות שירות המבחן ולאחר מכן הם הובאו להתרשמותי. עוד אציין כי הליך זה נמשך זמן רב, בשל מספר רב של הזדמנויות שניתנו למשיב להציג חלופות נוספות, לאחר שב"כ המשיב חזרו בהם ממספר חלופות שהוצעו, נוכח הערות בית המשפט ביחס למידת התאמתם. על כן, בהחלטתי זו אתן דעתי לאפשרות שחרורו של המשיב, ובפרט לחלופת המעצר בביתו של מר דני שולברג, בסיוע מפקחים נוספים, שזו למעשה החלופה האחרונה המוצעת מטעם המשיב, ככל שימצא כי יש מקום לשחרורו מבית המעצר.

תסקירי שירות המבחן

13. שירות המבחן הגיש חמישה תסקירים בעניינו של המשיב.

בתסקיר מיום 17.2.2020, צוין כי המשיב בן 39, רווק ללא ילדים, הסובל מבעיה רפואית מולדת בעמוד השדרה, בשלה עודנו מתמודד עם כאבים וקשיי הליכה.

המשיב השלים 12 שנות לימוד ובידו תעודת בגרות חלקית. בשל מגבלותיו הרפואיות קיבל המשיב פטור משירותו הצבאי ולא נמצא מתאים להתנדב לשירות צבאי. המשיב עבד במסעדה השייכת למשפחה עד לגיל 21 לערך, אז עשה ניסיונות לפתוח עסקים עצמאיים, ללא הצלחה משמעותית, ובהמשך פתח עסק עצמאי לתקשורת ועבד כקבלן משנה של חברת "הוט" למשך כשנה וחצי, עד שנעצר בשנת 2008 והעסק נסגר.

לאחר מעצרו, שהה המשיב כשנה בבית מעצר "הדרים", ולאחר מכן שוחרר למעצר באיזוק אלקטרוני ביפו, בבית אביה של בת זוגו באותה תקופה. בזמן היותו במעצר בית, לא היו הפרות מצדו של תנאי מעצרו. לאחר כשנה במעצר באיזוק, נשפט לעונש מאסר בפועל למשך 42 חודשים, והוא שוחרר לאחר ניכוי שליש, נוכח התנהגותו החיובית במאסר, ללא הפרות של תנאי השחרור.

לאחר סיום תנאי השליש, בשנת 2012, עבר לגור עם חברתו בתל אביב וזמן קצר לאחר מכן נפרדו. המשיב החל לעבוד בתיווך נדל"ן באופן עצמאי עד שנעצר בחודש ינואר 2018, בשדה התעופה בספרד.

צוין כי מגיליון רישומו הפלילי של הראל עולה כי לחובתו הרשעה קודמת בגין עבירות של עשיית פעולה ברכוש על מנת להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, תנועותיו או עשיית פעולה בו; השמטת הכנסה במזיד; מסירת ידיעה כוזבת; הוצאת חשבונית מס ללא ביצוע עסקה; ניכוי מס תשומות ללא חשבונית מסף שימוש במרמה בתחבולה; איומים; שיבוש מהלכי משפט; השמדת ראיות; חדירה למחשב כדי לעבור עבירה אחרת. בגין עבירות אלו נידון הראל לעונש מאסר ממושך.

המשיב מסר כי אינו בקשר עם אביו בשנים האחרונות על רקע התנהלותו ומעצרו, אך תאר קשר טוב עם אמו, המתגוררת עם אחותו בהיותן מפקחות על אחיו תום, ששוהה במעצר בפיקוח אלקטרוני.

שירות המבחן התרשם מהמשיב כאדם וורבאלי, רציונלי ובעל יכולות קוגניטיביות גבוהות. בשיח עם שירות המבחן התנהל המשיב בחשדנות, התקשה לגלות אמון ולשתף באופן כן ופתוח, תוך הסתרה וצמצום אודות חייו, התנהלותו, קשריו המשפחתיים והחברתיים. שירות המבחן התרשם מהמשיב כאדם שקול ומחושב, אשר פועל לפי חישובי רווח והפסד, דפוסי חשיבתו נוקשים וקווי התנהלותו נרקסיסטיים. בשל האמור, התעוררו סימני שאלה רבים סביב אורח חייו, הסתרה ומידע מצומצם שעלה בשיח, ולכן שירות המבחן התקשה בהערכת הסיכון הנשקף מהמשיב להישנות עבירות דומות בעתיד.

בשיחה עם המשיב התרשם שירות המבחן מקיומו של פער בין האופן שבו מציג עצמו לבין עברו הפלילי ונסיבות מעצרו, והוא התקשה לשתף פעולה. שירות המבחן התרשם כי למשיב עמדות שליליות כלפי החוק, אינו חווה הרתעה במצבו כיום, דבר שלהערכתו מעלה את רמת הסיכון להישנות מעורבות בפלילים בעתיד.

שירות המבחן פגש במפקחים המוצעים מטעם המשיב והביע את התרשמותו באשר לאי התאמתם, בעיקר בשל עמדה מגוננת, חוסר מודעות לנסיבות מעצרו ולגורמי סיכון פוטנציאליים.

נוכח עמדות המשיב סביב נסיבות מעצרו, קשייו להעריך את תפיסת עולמו, קשריו החברתיים והמשפחתיים והתנהלותו, התקשה שירות המבחן לקבוע את טיב החלופה שיכולה להכיל את המשיב ולפקח עליו. אי לכך, שירות המבחן לא בא בהמלצה על שחרורו ממעצר אף לא למעצר בפיקוח אלקטרוני.

ביתר התסקירים שהוגשו במועדים: 5.4.2020, 27.5.2020, 10.8.2020, 3.9.2020, התרשם שירות המבחן ממפקחים מוצעים נוספים, נוכח הזדמנויות נוספות שניתנו למשיב להציג חלופות, ופירט את התרשמותו לגבי מידת התאמתם של מפקחים שונים שהוצעו מטעם ההגנה. בהמשך החלטתי זו אביא את התרשמות שירות המבחן אך ביחס למפקחים הרלוונטיים שנמצאו מתאימים לפי התרשמותי.

עם זאת, יש לציין כי שירות המבחן סבר לבסוף כי יש מקום לשקול את שחרורו של המשיב למעצר

בפיקוח אלקטרוני, בסיוע פיקוח אנושי מתאים, אשר ייצור גבול חיצוני ברור ונוקשה שיהא בו כדי לסייע להימנע מהפרת תנאים על ידי המשיב.

טיעוני הצדדים

14. ב"כ המבקשת, עו"ד הילה גבאי, עו"ד אוראל בן מוחה ועו"ד עידו נודלמן, עתרו להמשך מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, מנימוקי הבקשה, כפי שפורטו לעיל. הודגש כי כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות חמורות של ניהול בארגון פשיעה והלבנת הון. צוין כי בשל אילוצים פרוצדורליים, הטמונים בהליכי הסגרת המשיב ממדריד, מנועה הייתה המדינה מלהעמיד את המשיב לדין בגין ביצוע עבירות פיסקאליות, כגון אלה המיוחסות לנאשמים אחרים בכתב האישום, אך יש בהן כדי ללמד על חומרתן של העבירות הקיימות בעניינו. נטען לעילות מעצר בשל מסוכנות, חשש להימלטות מאימת הדין ולשיבוש הליכי משפט, מהטעמים שפורטו בבקשת המעצר.

צוין כי אין זו הפעם הראשונה שהמשיב עומד לדין בגין עבירות שכאלה, וכי בעברו הורשע על פי הודאתו בכך שנטל חלק במיזם עברייני עם אחרים במסגרתו הועמד מערך של חברות אשר עסקו בהפצה וקיזוז של חשבוניות מס כוזבות תוך ביצוע עבירות על פי חוק איסור הלבנת הון. באותו המקרה, יניב התווה את הפעילות העבריינית ואילו המשיב ואחרים, ביצעו את העבירות, תוך שימוש בעשר חברות שונות כאשר חלק מהחברות נרשמו על שם המשיב ואחרים. הוגש רישומו הפלילי של המשיב וגזר דין, שבו נגזרו עליו 42 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 500,000 ₪, ומאסרים מותנים. נטען כי מהשוואה בין העבירות בהן הורשע המשיב לבין העבירות בתיק זה ניתן ללמוד על התפתחותו העבריינית, כך שהמשיב ויניב "החכימו" לאחר הרשעתם הקודמת והקימו מיזם עברייני מתוחכם הרבה יותר, כזה העונה למאפיינים של ארגון פשיעה.

נטען כי הפן הכלכלי בתיק זה, אופי העבירות, היקפן ודרך ביצוען מקימים עילת מסוכנות כלכלית מצד המשיב, בפרט בהיותו שייך לדרג השני בהיררכיית הניהול, שבראשו עמד אחיו יניב, והוא אף שימש כראש ארגון הפשיעה בפועל כשפעילי הארגון לא הצליחו לתקשר עם ראש הארגון, וגם שימש כגורם הסמכות המייצג את ראש הארגון כאשר זה שהה בחו"ל.

נטען כי קמה כנגד המשיב גם עילת מעצר בשל חשש לשיבוש הליכי משפט, בין היתר בשל חשש להימלטות מאימת הדין, השמדת ראיות והשפעה על עדים, כאשר עילה זו שלובה בעילת המסוכנות, אשר מחזקת את החשש לשיבוש הליכי משפט. נטען כי בביצוע העבירות, פעל המשיב, עם יתר חברי הארגון, כדי להקשות על רשויות אכיפת החוק להתחקות אחר פעילותם הפלילית. נטען כי יש בעבירות המיוחסות למשיב, נסיבות ביצוע המעשים, התחכום הטמון וחומרת האישומים כדי להקים יסוד סביר לחשש שהמשיב יפעל לשבש את ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו, ואף לא ניתן לשלול את האפשרות שינסה להימלט מאימת הדין.

ב"כ המבקשת סקרו את השתלשלות ההליכים, ונתנו דעתם לחלופות והמפקחים הרבים שהוצעו, ואפרט את הנדרש בהמשך, בפרק הדין בנושא זה. נטען כי המלצת שירות המבחן למעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני הביאה בחשבון כי ואמו ואחותו של המשיב תשמשנה כמפקחות, ולא דווקא למקום הפיקוח המוצע.

נטען כי מערך הפיקוח שהתקבל על ידי בית משפט זה בעניינו של תום כולל שתי מפקחות עיקריות ומספר מפקחים שנמצאו מתאימים כגיבוי, חלופה אשר אושרה על ידי בית המשפט העליון, שם נקבע כי מדובר במקרה גבולי. להבדיל מעניינו של תום, נטען כי בעניינו של המשיב, המפקח העיקרי המוצע נמצא על גבול ההתאמה, המפקחים האחרים לא יכולים לשמש מערך פיקוח מגבה מספיק, וכי מדובר במערך פיקוח שאינו מתאים למשיב, שמסוכנותו ומעורבותו בעבירות גבוהות משל תום.

נטען כי הרשעתו הקודמת של המשיב התבססה על מסכת עבריינית מתוחכמת הרבה פחות, כאשר הוא שוחרר שם למעצר בית בשל הימשכות ההליכים, חלוף הזמן, שתי ארכות מעבר ל-90 ימים, הערכה חיובית של שירות המבחן, חלקו הפחות בעבירות ועברו הנקי. בשל האמור נטען כי לא ניתן ללמוד מעברו של המשיב כי ניתן לתת בו אמון ואין בכך כדי ללמד על עניינו בתיק זה.

בשל כל האמור, ביקשו ב"כ המבקשת כי בית המשפט יפסול את חלופות המעצר שהוצעו ויורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

15. ב"כ המשיב, עו"ד זאב אלוני, עתר לשחרור המשיב מבית המעצר להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, בפיקוח צמוד של מפקחים שהוצעו מטעמו, לצד תנאים מגבילים.

ב"כ המשיב טען כי בנוסף לתפקיד המיוחס למשיב במסגרת כתב האישום, כמנהל ארגון פשיעה, יצרה המבקשת תפקיד נוסף למשיב - "ראש הארגון בפועל", מעמד שלא קיים בספר החוקים, על מנת ליצור מצג לפיו המשיב הוא זה שעומד בראש הארגון, בניגוד לנוסח כתב האישום ולראיות בתיק, ובדרך זו להבדילו לחומרה מתום.

לעניין עילת המעצר בשל חשש לשיבוש מהלכי משפט והשמדת ראיות נטען כי כתב האישום בעניינם של כל הנאשמים הוגש ולא ידוע על השלמות חקירה בנושא זה. נמסר כי המשיב שהה בכלא בספרד כשנתיים, כאשר הייתה לו גישה לטלפון וזכה לביקורי קרובים אחת לשבוע, כך שלו רצה לשבש היה עושה זאת עד כה. צוין כי לא יוחסה למשיב עבירת שיבוש. נטען כי נקבע ע"י בית משפט זה, וכן על ידי בית המשפט העליון כי הסיכוי להמשך פעילותו של הארגון כיום הינו אפסי.

לעניין עילת המעצר של שיבוש בין היתר בדרך של הימלטות מאימת הדין נטען כי עילה זו חזקה יותר ביחס לתום ויניב מאשר ביחס למשיב. המשיב מעולם לא עזב לספרד, אלא שהה בספרד לפרקי זמן קצרים ועד

לשבועיים לכל היותר, ונהג לטייל במדינות שונות בעולם ולשהות בהן לפרקי זמן קצרים. נטען כי שהיית המשיב במדריד התארכה בשל מצבו הרפואי והמלצת הרופאים להימנע מלטוס בשל כך, ולכן דחה את טיסתו המתוכננת מספרד לשווייץ, וכך נעצר בשדה התעופה בספרד. נטען כי להבדיל מתום, אשר חי בספרד משנת 2011, ויש לו שם נכסים ובן זוג, הרי שמשפחתו של המשיב בישראל. נטען כי לחובת תום הרשעה קודמת בגין שיבוש מהלכי משפט, שאינה ברקעו של המשיב, ולכן עילת המעצר של שיבוש חזקה יותר ביחס לתום מאשר ביחס למשיב. עוד נטען כי שירות המבחן קבע כי קיימת בעניינו של תום מסוכנות גבוהה, ובכל זאת החלטת השחרור הוכיחה את עצמה.

נטען כי אין לייחס למשיב מסוכנות יתר בהשוואה לנאשמים אחרים, משיוחסו ליתר הנאשמים עבירות שחומרתן אינה פחותה, ובעניינם התקבלו זה מכבר החלטות על שחרורם ואף הותר לחלקם לצאת את גבולות הארץ, בוטלו לגביהם מרבית התנאים המגבילים, חלקם בהסכמת המבקשת. נטען כי למשיב יוחסו עבירות רכוש ועבירות כלכליות בלבד, ולא עבירות פיסקליות או עבירות אלימות, שלא נקבעה בגין עילת מעצר סטטוטורית, וזאת להבדיל מיניב ומרדכי אטיאס, אשר יוחסה להם עבירה של סחיטה באיומים, שבעניינו של האחרון בוטל בהסכמה הפיקוח האלקטרוני ובוטלו מרבית התנאים המגבילים. נטען כי כאשר עילת המעצר היא מסוכנות כלכלית, הסיכון בשחרור ממעצר קטן יותר, בפרט ביחס לעבירות אלימות, כך שבעבירות מסוג זה הכלל הוא שחרור. עוד נטען כי המשיב לא יוכל להקים את המערך הדרוש לביצוע העבירות בהן הואשם במהלך תקופת המעצר, כשיש פיקוח וערבויות של מיליוני שקלים.

נטען כי נאשמים אחרים שהואשמו יחד עם המשיב, בעלי עבר פלילי, שאמנם היו מוגדרים כדרג שלישי בארגון אך היו פעילים ודומיננטיים, שוחררו ואינם מצויים אף באיזוק אלקטרוני, וחלקם אף יוצאים לחו"ל. נטען כי יש לקחת זאת בחשבון מכוח עיקרון השוויון. עוד נטען כי לאורך זמן הוכח ששחרורם היה מוצדק שכן לא קם מערך עברייני חרף שחרורם של מרבית הנאשמים המעורבים בפרשה, ולא יקום מערך כזה דווקא עם שחרורו של המשיב.

נטען כי גם בעניינו של יניב נקבע שאין לשלול את האפשרות שתמצא חלופה מתאימה שיהא בה כדי להפחית מעצמת עילות המעצר בעניינו, הרי שמקל וחומר בעניינו של המשיב ניתן לשקול שחרור מבית המעצר והשמתו במעצר בפיקוח אלקטרוני. נטען כי עבר פלילי לחובת מפקח מוצע או המלצה שלילית של שירות המבחן לא בהכרח יפסלוהו מלשמש כמפקח.

עוד נטען כי עברו של המשיב מלמד שניתן לתת בו אמון, שכן בפרשיה הקודמת הוא שוחרר מבית המעצר למעצר בפיקוח אלקטרוני, למשך למעלה משנה והקפיד למלא אחר התנאים המגבילים שהוטלו עליו ללא כל הפרה. עוד נטען כי מאז הרשעתו האחרונה חלפו 10 שנים.

נטען כי יש ליתן משקל לפרק הזמן שבו שוהה המשיב במעצר, למעלה משנתיים, וכן לפרק הזמן שהליך זה צפוי להתנהל. עוד נטען כי יש להביא בחשבון את מצבו הבריאותי של המשיב, שהינו מורכב ובשלבי החמרה.

נטען כי העובדה ששירות המבחן התקשה להעריך את רמת המסוכנות הנשקפת מהמשיב להישנות עבירות דומות אין משמעה שמדובר ברמת סיכון גבוהה, שכן אם הייתה כזו, לא היה כל קושי להעריך זאת.

ביחס למפקחים המוצעים טען ב"כ המשיב כי 13 מתוך 15 המפקחים שהוצעו התייצבו בפני בית המשפט להתרשמותו, ומדובר באנשים שחיים בסביבה נורמטיבית, אשר לא ירצו להביא לחילוט ערבויות נגדם או להפרת הוראה חוקית, שתגרור הרשעה בפלילים. ב"כ המשיב נמנע מלהכביר מילים ביחס למפקחים שבית המשפט לא התרשם מהתאמתם. התייחסות ב"כ המשיב לגבי המפקחים הרלוונטיים תובא בהמשך.

דין ומסקנות

16. כתב האישום מייחס כאמור למשיב עבירות חמורות של ניהול ארגון פשיעה והלבנת הון. אין מחלוקת באשר לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית, המקימה פוטנציאל מספק לשלב דיוני זה, להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו, ולקיומן של עילות מעצר כמפורט בבקשה למעצר עד תום ההליכים.

17. הצדדים הציגו טיעוניהם ביחס לעילות המעצר בנוגע למשיב, כשלשיטת המבקשת אין חלופה שתסכון בעניינו, כך שמכלול הנסיבות מחייב להותירו במעצר; ואילו, לטענת ב"כ המשיב, ניתן לשחררו ולו להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, לצד פיקוח אנושי וקביעת תנאים מגבילים.

18. הגם שניתנה הסכמת המשיב לקיומן של עילות מעצר, נשמעו מטעמו טענות הנוגעות לעצמתן. לפיכך, מצאתי להתייחס בקצרה לעילות המעצר בעניינו של המשיב ולעצמתן.

19. ניתן לסווג את מרבית העבירות המיוחסות למשיב כ"עבירות רכוש" או "עבירות כלכליות", אשר לא נקבעה עילת מעצר סטטוטורית בגינן, והן אינן מקימות לכשעצמן חזקת מסוכנות. אולם, ככלל, הן עלולות, לפי מהותן ונסיבות ביצוען, להקים עילת מעצר בגין מסוכנות, ואף מוגברת. כבר נקבע בפסיקת בית המשפט העליון, לא אחת, כי עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי או בהיקף ניכר או תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים, עלולות לפי מהותן ונסיבות ביצוען לסכן את ביטחון האדם ואת בטחון הציבור (ראו למשל: בש"פ 560/06 **מנשה מזרחי נ' מדינת ישראל** (01.02.2006); בש"פ 6800/05 **אדם מכלוף נ' מדינת ישראל** (10.08.2005); בש"פ 7161/00 **מדינת ישראל נ' אלכסנדר רחלין** (06.10.2000); בבש"פ 5431/98 פרנקל נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(4) 268; בש"פ 5814/06 **מדינת ישראל נ' אוחיון** (14.7.2006); בש"פ 6247/10 **יבגני רבינוביץ נ' מדינת ישראל** (1.9.2010); בש"פ 5561/12 **מדינת ישראל נ' אריה שירזי** (31.7.2012); בש"פ 6393/12 **אילן שפק נ' מדינת ישראל** (20.10.2013); בש"פ 6261/17 **מדינת ישראל נ' איציק ואזנה** (10.8.2017)).

במקרה שבפני, המעשים והעבירות המיוחסים למשיב בכתב האישום, מקימים נגדו **עילת מעצר של מסוכנות לביטחון הציבור**, במובן של סיכון לרכוש הציבור, וזאת נוכח ההיקף, השיטתיות, התחכום שבביצוע העבירות, התקופה הארוכה יחסית שבמהלכה בוצעו ואופן ביצוען באמצעות הפעלת אחרים הסרים למרותו. כל זאת, בהינתן כי העבירות המיוחסות למשיב בוצעו לכאורה במסגרת ארגון פשיעה, כאשר המשיב נמנה על הדרג הניהולי הבכיר של הארגון, ולמעשה שני לראש הארגון, תוך שימוש במערך משומן של הפצת חשבוניות מס כוזבות לעוסקים וחברות שונות, אשר שימשו כלקוחות הארגון. כפי שתואר בכתב האישום, ופורט לעיל, הפצת חשבוניות מס כוזבות נעשתה באמצעות חברות ההפצה של הארגון, והצמיחו הכנסות בהיקף של 366,650,934 ₪, כאשר סכום המע"מ הגלום בהן הסתכם לסך של 53,316,112 ₪. על מנת להפחית את חבות תשלום מס ההכנסה ומס ערך מוסף של חברות ההפצה של הארגון ועל מנת לשוות כסות חוקית לפעילותן, השתמש הארגון במערך חברות נוסף אשר סיפק חשבוניות מס תשומות כוזבות לחברות ההפצה של הארגון. חברות הכסות של הארגון הנפיקו לחברות ההפצה חשבוניות מס כוזבות בסך של 510,685,235 ₪, כאשר סכום המע"מ הגלום בהן הסתכם לסך של 72,202,128 ₪. סך היקף כלל עבירות הלבנת ההון המיוחסות למשיב בכתב אישום הינו 255,949,310 ₪.

הנה כי כן, המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום, בהיותו מנהל בארגון הפשיעה המתואר, מלמדים על מסוכנות רבה הנשקפת ממנו. מסוכנות זו, אף אם אינה נלמדת מכל אחד ואחד מהמעשים המיוחסים למשיב כשלעצמם, מוסקת היא מעובדת מכלול ביצועם ובעיקר בעצם ביצועם במסגרת ארגון פשיעה, ובמודגש כשמדובר במי שלקח חלק פעיל ובכיר בהנהגת ארגון הפשיעה (ראו למשל, בש"פ 2515/13 **אלבז נ' מדינת ישראל** (23.4.13), פס' 16; בש"פ 8389/15 **אוסאמה מאגד אבו עאטר נ' מדינת ישראל** (27.12.2015)).

בהקשר זה ראו ההחלטה בבש"פ 2995/15 **הירש נ' מדינת ישראל** (26.5.2015): **"כידוע, עבירות כלכליות בהיקפים גדולים אשר בוצעו בשיטתיות ובתחכום רב ועל בסיס התארגנות של מספר עבריינים מעידות על מסוכנותו של נאשם ... אין חולק כי המעשים המיוחסים לעורר בכתב האישום, אשר כוללים העלמת מס, הלבנת הון ומעשי מרמה בהיקפים אדירים, מעידים היטב על מידת התחכום ועל השיטתיות שבהן נקט. אשר על כן, אין ספק כי קיימת בעניינו של העורר עילת מעצר של מסוכנות על פי סעיף 21(א)(1) (ב) לחוק המעצרים."**

20. בנוסף לכך, רקעו הפלילי של המשיב, הכולל הרשעה בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; ניכוי תשומות במטרה להתחמק מתשלום מס ללא מסמך; הוצאת חשבונית מס מבלי שנעשתה עסקה במטרה להתחמק משתלום מס; עשיית פעולה ברכוש אסור במטרה להסוות; השמטת הכנסות מדו"ח; קיום פנקסי חשבוניות כוזבים במטרה להתחמק ממס; שימוש בעורמה במטרה להתחמק ממס; עבירה על חוק הבטוח הלאומי ועבירת איומים. וביום 23.5.2010 נגזרו עליו בגין כך, בין היתר, 42 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים משמעותיים וקנס בסך 500,000 ₪. עברו הפלילי של המשיב מעצים את המסוכנות הנשקפת ממנו, בהינתן הרשעה בעבירות שחלקן דומות לעבירות בהן הוא מואשם כעת. יתר על כן, אין בידי להתעלם מכך שהמשיב החל לכאורה בפעילות העבריינית המיוחסת לו, במסגרת ארגון

הפשיעה המתואר, לאחר ריצוי עונשו הממושך כשלעצמו, מבלי שהיה בו כדי להרתיעו.

21. פרמטר נוסף שיש בו כדי להעצים את המסוכנות הנשקפת מהמשיב עולה מהבקשה למעצרו, מבלי שהוכחה מטעם המשיב, לפיה המשיב סירב לענות על השאלות שהוצגו לו במהלך חקירתו ונמנע ממתן הסבר סביר לראיות הקיימות נגדו. בהקשר זה, ראו למשל: בש"פ 6642/19 **ישראל קקון נ' מדינת ישראל** (31.10.2019): "**כידוע, לשתיקת הנאשם יש נפקות הן במישור הראייתי, והן במישור עילת המעצר, במובן זה שהשתיקה עשויה לחזק את עילת המסוכנות** (בש"פ 8638/96 **קורמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(5) 200, 206 (1996); בש"פ 1748/11 **יחזקאל נ' מדינת ישראל** (10.3.2011)).

22. ביחס **לחשש להימלטות מאימת הדין**, סבורני כי המבקשת הניחה טעמים מספקים לביסוס עילת מעצר זו. העובדה כי המשיב הובא ארצה, בתום הליך הסגרה מספרד, ואף אם המשיב לא ערער כנגד החלטה יש בה כדי לעורר חשש להימלטותו מאימת הדין, אף אם לא במרום עצמתה.

23. כמו כן, נחה דעתי כי מתקיימת ביחס למשיב גם עילת מעצר בשל **חשש לשיבוש הליכי משפט** והשפעה על עדים, נוכח מעמדו כמנהל בארגון. בנוסף, המשיב הפגין לכאורה צעדים שיש בהם כדי לשבש את חשיפת הארגון וחבריו, כגון השימוש ב"טלפונים מבצעיים", השמדת טלפונים סלולריים וכרטיסי סים. עם זאת, לא הונח לפני בסיס ראייתי לטענת המבקשת כי המשיב היה מעורב ברכישת נכסים מחוץ למדינת ישראל או כי החזיק בכספים בחשבונות בחו"ל.

24. הנה כי כן, משנמצא כי נגד נאשם קיימות ראיות לכאורה להרשעתו במיוחס לו וכשקיימות עילות למעצרו, עדיין שומה על בית המשפט לבחון האם ניתן להגשים את תכלית המעצר בדרך של חלופת מעצר שבה הפגיעה בחירות הנאשם היא פחותה, בשים לב שזכות החפות עומדת לרשותו, כל עוד לא הוכרע דינו לחובתו. ודוק, סעיף 21 לחוק המעצרים קובע כי בטרם החלטה על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם "**לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה**", וגם כשעסקין בעבירות המקימות עילת מעצר סטוטורית בשל מסוכנות, על בית המשפט לבחון אפשרות של חלופת מעצר, ובלבד שזו משיגה את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירות פחותה, ועל רקע המסוכנות הקונקרטית הנשקפת מהמשיב [בש"פ 668/18 **מוסא אבו זאיד נ' מדינת ישראל** (29.1.2018); בש"פ 1523/16 **מדינת ישראל נ' פרץ** (29.2.2016); בש"פ 7237/17 **עאמר עאסלה נ' מדינת ישראל** (24.9.2017); בש"פ 6128/14 **מדינת ישראל נ' הדיה** (12.9.2014)]. במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני [בש"פ 3251/17 **משהראוי נ' מדינת ישראל** (11.5.2018); בש"פ 4256/16 **חסין נ' מדינת ישראל** (20.7.2016)].

25. היתכנותה של חלופת מעצר נעשית בדרך של בחינה דו שלבית. תחילה, יש לבחון האם ככלל, בנסיבות המקרה וברמה העקרונית, קיימת חלופה אשר עשויה להפיג את המסוכנות המיוחסת למשיב ואת החשש לשיבוש מהלכי משפט לרמה מתקבלת על הדעת. אם התשובה לכך היא שלילית, מסתיים הדיון בנושא

חלופת המעצר. ככל שהתשובה לשאלה האמורה היא חיובית, על בית המשפט לבחון את מידת התאמתן של חלופות מעצר קונקרטיות, למשיב המסוים על נסיבותיו המיוחדות (בש"פ 7829/16 **דעוש נ' מדינת ישראל** (31.10.2016); בש"פ 5760/15 **דעיס נ' מדינת ישראל** (3.9.2015); בש"פ 5109/15 **ביטון נ' מדינת ישראל** (30.7.2015)). טיב חלופת המעצר נגזרת, בין השאר, מעוצמתן של הראיות לכאורה להוכחת אשמתו של הנאשם, וכן ממעמדן ועוצמתן של עילות המעצר העומדות נגדו (בש"פ 726/16 **אלחייק נ' מדינת ישראל** (23.2.2016); בש"פ 6722/15 **ניג'ם נ' מדינת ישראל** (26.10.2015); בש"פ 6573/13 **מדינת ישראל נ' אביתר** (10.10.2013)).

26. בנסיבות המקרה שלפניי, נחה דעתי כי המשיב צולח את המשוכה הראשונה, ואין לשלול מניה וביה כי תימצא חלופה שיהא בה כדי להפחית מעצמת עילות המעצר לרף שיאפשר את שחרורו מבית המעצר, על אף חומרת העבירות בהן מואשם. בהקשר זה אזכיר כי בית המשפט העליון קבע לא פעם כי יש לשקול חלופת מעצר גם מקום שמדובר בעבירות חמורות אשר המסוכנות גלומה בהן; וכי מקום שיש בחלופה כדי לתן מענה לחשש מפני הישנות עבירות, על בית המשפט לשחרר את המשיב לחלופת מעצר (ראו למשל, בש"פ 6866/13 **מדינת ישראל נ' חרפאני**, פס' 12 (16.10.2013)). להלן אנמק מסקנתי זו.

27. בטרם אפרט את הטעמים הקונקרטיים בעניינו של המשיב, אציין כי הבאתי בכלל חשבון, בין היתר, החלטות שנתקבלו ביחס למשיבים אחרים, בנוגע לשחרור או מעצר, שהינם נאשמים עם המשיב באותו כתב אישום.

כתב האישום חובק כאמור נאשמים רבים, שביחס למרביתם נתקבלו זה מכבר החלטות בנוגע להמשך מעצרו או שחרורו, והחלטות אלו עמדו לנגד עיני, תוך מתן דגש על השונה והדומה בינם לבין הראל. כידוע, עיקרון השוויון מהווה כשלעצמו שיקול חשוב בהחלטה להורות על מעצר או שחרור בערובה, מקום בו לא קיים שוני רלוונטי בין נאשמים באותו כתב אישום המצדיק את האבחנה ביניהם (ב"ש 361/83 **אלמלם נ' מדינת ישראל**, פ"ד לז (2) 381, 386).

הנה כי כן, הגם שכל נאשם נבחן לגופו, הן על בסיס חלקו במעשים המפורטים בכתב האישום, והן בהתייחס למכלול נסיבותיו, בין אלה שמפורטות בכתב האישום ובין אלה שהינן נחלת נסיבותיו האישיות, רקעו האישי, המשפחתי והפילי; הרי, שעקרון השוויון מחייב לתן מבט כולל על כלל ההחלטות שנתקבלו ביחס לנאשמים אחרים בכתב האישום, לבל תתקבל החלטה הנוהגת באופן שונה בין נאשמים שאין ביניהם שוני רלוונטי, ככל שהדבר נוגע בשאלת המעצר.

ראו בהקשר זה את פסיקת כב' השופטת (כתוארה אז) א' חיות בבש"פ 5443/03 **חמודה לובאני נ' מדינת ישראל** (26.6.2003):

"אכן, עיקרון השוויון של נאשמים בפני הדין והאיסור להפלות ביניהם, מקום שאין בנמצא הבדלים של ממש, עקרונות מוכרים וחשובים הם והשמירה עליהם חיונית מטעמי צדק והגינות לקיומו של הליך פלילי תקין (ראו: בש"פ 345,650/89 מסיקה וגלאם נ' מדינת ישראל, פ"ד מג (2), 23; בש"פ 433/89 בומשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(1), 89; בש"פ 361/83 אלמלם נ' מדינת ישראל, פ"ד לז(2), 381). יחד עם זאת, מקום שבו ניתן למצוא הבדלים בין הנאשמים, בעוצמת הראיות לכאורה הקיימת לגבי כל אחד מהם, בסוג האישומים המיוחס להם או ביכולתו של כל אחד מהם להפריך את המסוכנות הראשונית המיוחסת לו, בשל נתונים אינדיווידואליים שונים, כי אז קמה הצדקה להבחין בין הנאשמים ואין מקום להחיל את עיקרון השוויון לגביהם".

וכן ראו בש"פ 2123/14 גאנם נ' מדינת ישראל (3.4.2014), שם קבע כב' השופט אורי שהם, כך:

"הלכה היא כי עקרון השוויון, שלפיו אין ליתן יחס שונה לשווים, חולש על סוגיית המעצרים, ובכלל זה הוא חל גם על מעצרים עד לתום ההליכים של נאשמים. עקרון השוויון החל בדיני המעצרים מורה אותנו, שלא לנהוג בצורה שונה בין נאשמים שאין ביניהם שוני רלוונטי, ככל שהדבר נוגע בשאלת המעצר (בש"פ 2468/94 כריים נ' מדינת ישראל (6.5.1994) ...; בש"פ 7686/03 רפייב נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 763, 753 (2003) ...; בש"פ 345/89 מסיקה נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(2) 723 (1989)). עוד נפסק, כי לעיתים יהיה די בקיומה של הפליה בין נאשמים שווים, על-מנת להטות את כפות המאזניים, ולהביא לשחרורם ממעצר (עניין כריים; עניין רפייב, בעמוד 764; ב"ש 1/87 דננאשילי נ' מדינת ישראל, פ"ד מא (2) 281, 292 (1987)). לפיכך, תנאי מקדמי לשחרורו של נאשם ממעצר על בסיס טענת הפליה, נעוץ בשאלה האם קיים שוני רלוונטי בינו לבין יתר הנאשמים. אין צריך לומר, כי קיומו של שוני מצדיק, ככלל, להבחין בין הנאשמים, ואין מדובר בהפליה אסורה. נקבע, כי לצורך בחינת השוני בין הנאשמים, ניתן יהיה להתחשב, בין היתר, במידת מעורבותם בביצוע העבירה; בעברם הפלילי; ובעוצמת התשתית הראייתית בעניינם (בש"פ 8623/10 סאלם נ' מדינת ישראל (5.12.2010); בש"פ 2985/06 אזערי נ' מדינת ישראל (1.5.2006))."

מכאן, כפי שציינתי, במכלול השיקולים בקשר למשיב, ובכללם חלקו בכתב האישום ונסיבותיו האישיות, יובאו בכלל חשבון גם ההחלטות שנתקבלו בעניינם של יתר הנאשמים בכתב האישום, הנוגעות להמשך מעצרים או שחרורם.

28. הנה כי כן, בהביאי בחשבון את עילות המעצר, לצד המיוחס למשיב בכתב האישום, נחה דעתי כי ניתן להפחית את עצמת עילות המעצר, הן המסוכנות והן החשש משיבוש המשפט, באמצעות חלופה הכוללת מעצר בפיקוח אלקטרוני, פיקוח אנושי הדוק והטלת תנאים מגבילים המגובים בערבויות משמעותיות, ובהתקיים כל אלה להימנע מהחזקת המשיב מאחורי סורג ובריה עד לתום ההליכים בעניינו.

ברקע מסקנתי זו הבאתי בכלל חשבון, לכאן ולכאן, את השיקולים הבאים:

(א) המשיב מואשם כאמור כי שימש כמנהל בארגון פשיעה כמתואר בכתב האישום, כך שהוא ואחיו תום נמנו על הדרג השני בהיררכיית הארגון, תחת ניהולו של יניב, אשר עמד בראש הארגון. ניתן לסווג את כלל העבירות המיוחסות למשיב כ"עבירות רכוש" או "עבירות כלכליות", אשר לא נקבעה עילת מעצר סטטוטורית בגין, והן אינן מקימות כשלעצמן חזקת מסוכנות. עם זאת, ככלל, הן עלולות, לפי מהותן ונסיבות ביצוען, להקים עילת מעצר בגין מסוכנות. נקבע, לא אחת, בפסיקת בית המשפט העליון, כי עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי או בהיקף ניכר או תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים, הן עלולות לפי מהותן ונסיבות ביצוען לסכן את ביטחון האדם ואת בטחון הציבור.

(ב) מכתב האישום עולה כי הגם שהמשיב נמנה על הדרג הניהולי בארגון, הרי שלמעשה אחיו, יניב בן דוד, הוא זה ששימש כראש ארגון הפשיעה המתואר, הוא היווה "המוח" שהפעיל וניהל את הארגון, והוא זה שקיבל את ההחלטות החשובות לתפקוד הארגון באופן בלעדי והיה בעל המילה האחרונה בכל מה שקשור לארגון. מכתב האישום עולה לכאורה כי יניב ניהל את הארגון באופן ריכוזי, כך שהראל, בדומה ליתר הנאשמים, ועל אף היותו מנהל בכיר בארגון הוא נמנה על מבין עושי דבריו של יניב.

בעל הנוגע ליניב, שהינו כאמור ראש הארגון, המיוחסות לו עבירות דומות לאלה של הראל, אך גם עבירה של סחיטה באיומים; עברו הפלילי כולל עבירות דומות לאלה שהורשע הראל, במסגרת אותה פרשייה, אלא שעל יניב נגזר עונש כבד יותר שכלל בין היתר 78 חודשי מאסר בפועל, הרי שבהחלטת המעצר שנתקבלה בעניינו נקבע שאין לשלול על אתר את האפשרות שתמצא חלופה שיהא בה כדי להפחית מעצמת עילות המעצר, אלא שבעניינו של יניב לא נמצא מערך פיקוח אנושי מתאים עבורו, ועל כן נתקבלה החלטה על מעצרו עד לתום ההליכים (מ"ת 47630-12-18, מיום 14.11.2019).

ואילו בכל הנוגע לתום, האח הנוסף, הרי שבדומה להראל, אף הוא שימש כמנהל בארגון, ונמנה על הדרג השני בהיררכיית הארגון. העבירות המיוחסות לתום בכתב האישום דומות לאלו המיוחסות להראל. עברו הפלילי של תום חמור פחות, אך עדיין לחובתו הרשעה בעבירות של השמדת ראיה ושיבוש מהלכי משפט. תום שוחרר למעצר בפיקוח אלקטרוני (מ"ת 9075-08-19, מיום 22.1.2020). ערר על החלטה זו נדחה בהחלטת בית המשפט העליון (בש"פ 648/20, מיום 30.1.2020). יובהר כבר עתה כי הפער בעצמת המסוכנות בין תום לבין הראל, על יסוד העבר הפלילי, יובא בכלל חשבון בקביעת גובה הערבויות להן יידרש הראל כתנאי לשחרורו ולהבטחת קיום התנאים המגבילים.

(ג) מחלקו של הראל בכתב האישום (בדומה לשני אחיו) נגרעו אישומי המס, על אף מעורבותו הנטענת בהם, וזאת בשל אילוצי המדינה ומחויבויותיה כתוצאה מהליכי ההסגרה מספרד לישראל. יצוין כי לנאשמים אחרים בכתב האישום, כאלה שמוקמו בדרג נמוך יותר בהיררכיית הארגון, כן

יוחסו בין היתר עבירות פיסקאליות, אלא שבהליך זה הם שוחררו זה מכבר מהמעצר, ועם הזמן אף בוטל הפיקוח האלקטרוני שהוטל עליהם, והוקלו משמעותית התנאים המגבילים שנקבעו בעניינם עד כדי ביטולם, כאשר למרבית ההקלות אף ניתנה הסכמת המבקשת.

(ד) למשיב לא יוחסו עבירות אלימות מכל סוג שהוא. כפי שציינתי, להבדיל מהראל ותום, ליניב ולנאשם נוסף, מרדכי אטיאס, יוחסה בכתב האישום גם עבירה של סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977. טיבה של עבירה זו הובא בין היתר בכלל חשבון בהחלטה בעניינו של יניב. ואילו, בכל הנוגע למרדכי אטיאס, יש לציין כי בכתב האישום המקורי עבירה זו כלל לא יוחסה לו, ובזמנו נתקבלה בעניינו החלטה על שחרורו מבית המעצר להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, אשר אושרה גם בפסיקת בית המשפט העליון (בש"פ 5777/18 מדינת ישראל נ' מרדכי אטיאס (6.8.2018)). לימים, בוטל בהסכמה הפיקוח האלקטרוני ואף בוטלו מרבית התנאים המגבילים שהוטלו עליו. בהמשך, לאחר תיקון כתב האישום, והוספת יניב כנאשם, יוחסה למרדכי אטיאס גם עבירה של סחיטה באיומים, ועל אף זאת בית משפט זה לא התבקש לדון מחדש בשאלת מעצרו או תנאי שחרורו של אטיאס.

(ה) עברו הפלילי של המשיב, כנזכר לעיל, הכולל הרשעה בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; ניכוי תשומות במטרה להתחמק מתשלום מס ללא מסמך; הוצאת חשבונית מס מבלי שנעשתה עסקה במטרה להתחמק משלום מס; עשיית פעולה ברכוש אסור במטרה להסוות; השמטת הכנסות מדו"ח; קיום פנקסי חשבוניות כוזבים במטרה להתחמק ממס; שימוש בעורמה במטרה להתחמק ממס; עבירה על חוק הבטוח הלאומי ועבירת איומים, בשלהן נגזרו עליו, בין היתר, 42 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס בסך 500,000 ₪.

בהקשר זה, נתתי דעתי כי במסגרת הליך המעצר של אותו הליך פלילי שהה המשיב בתנאים מגבילים, למשך תקופה ארוכה העולה על שנה, מבלי שנרשמו הפרות מצדו.

(ו) אין בידי להתעלם מהעובדה כי המשיב מוחזק במעצר מזה כשלוש שנים, מאז נעצר בספרד ביום 16.1.2018, ולאחר מכן הוסגר לישראל ביום 19.12.2019, אז נעצר עם נחיתתו, ומאז הוארך מעצרו עד למתן החלטה אחרת. כל זאת, לצד ההנחה הרווחת לכל הדעות כי המשפט לגופו, המצוי בימים אלה בתחילתו של שלב הצגת הראיות, צפוי להימשך פרק זמן ממושך, בהינתן שהינו מורכב, מרובה נאשמים, אישומים וכתב האישום מונה 519 עדי תביעה.

(ז) ראש הארגון, יניב בן דוד, עצור עד לתום ההליכים; אחיו של המשיב, תום בן דוד, עצור בפיקוח אלקטרוני ובתנאים מגבילים; יתר המעורבים נעצרו ולאחר מכן שוחררו, ובמרוצת הזמן הוקלו התנאים המגבילים שהוטלו עליהם, לרוב בהסכמת המבקשת. מכאן, בנסיבות אלו, וכפי מבנה הארגון המתואר בכתב האישום, דומה כי הסיכוי להמשך פעילות הארגון בעת הזו הינו אפסי.

29. שוכנעתי אם כן, בדומה להמלצת שירות המבחן, כי המשיב יהיה רשאי להשתחרר מבית המעצר, ככל שתימצא חלופה הדוקה, שיהא בה פיקוח קפדני מצד מפקחים שמעורים היטב בגורמי הסיכון הנשקפים ממנו ובכוחם יהא להציב לפניו גבולות ברורים, להטיל עליו מורא ולאין את החשש להישנות ביצוע עבירות ולהמלטות מאימת הדין.

לצורך התאמת חלופה הולמת בנסיבות המתוארות, מצאתי להיעזר בשירותי המקצועיים של שירות המבחן, נוכח הכלים הייחודיים העומדים לרשותו, לשם בחינת התאמתם של המפקחים הרבים שהוצעו מטעם ההגנה. שירות המבחן אף התבקש להגיש תסקירים משלימים, לאחר שניתנו להגנה מספר הזדמנויות להציג מפקחים נוספים אפשריים עבור המשיב.

לאחר שקבלתי לעיוני את תסקירי שירות המבחן, מצאתי להתרשם באופן בלתי אמצעי מרשימה ארוכה של מפקחים אפשריים שהוצעו מטעם המשיב, על מנת לאמוד מקרוב את מידת התאמתם, נכונותם ומסוגלותם לשמש כמפקחים שבכוחם להטיל מורא ולהציב גבולות בפני המשיב, לבל יפר את תנאי המעצר.

30. אציין כי כל 13 המפקחים המוצעים שהוצגו בפני הביעו רצון טוב לתרום מזמנם כדי לפקח על המשיב והם ראויים להערכה על נכונותם זו. ברם, על רקע נסיבות פרטניות ואילוצים אישיים של כל אחד מאותם מפקחים, התרשמתי כי רק ארבעה מביניהם יתאימו למלאכת הפיקוח הנדרשת עבור המשיב, בנסיבות המקרה. בהינתן שמצאתי לאשר מפקחים אחדים כמתאימים לפיקוח על המשיב, הרי שלא מצאתי לפרט את הטעמים הפרטניים בגינם מפקחים מוצעים אחרים לא נמצאו כמתאימים לכך, וזאת על מנת להגן על פרטיותם, בעיקר כמי שאינם צד להליך זה.

31. אפרט אם כן בקצרה פרטים רלוונטיים, עמדות הצדדים, התרשמות שירות המבחן ומסקנותי בקשר למפקחים שנמצאו מתאימים:

31.1 **מר דני שולברג**, חבר של הוריו של המשיב, בן 75, אב לשלושה ילדים בגירים וסב לחמישה, עובד כעצמאי בבניית מגרשי ספורט. דני מסר לשירות המבחן כי מאז פרוץ מגפת הקורונה פחת היקף עבודתו והוא פנוי במרבית שעות היום. צוין כי בעברו הרחוק התנהלו נגדו הליכים פליליים בגין עבירות הקשורות להיתרי מבנים, בהן הורשע ונדון לקנסות. דני הציע את ביתו ככתובת חלופת המעצר, שם הוא מתגורר עם אשתו וסייעת סיעודית עבודה. תחילה, בהתרשמות ראשונה, שירות המבחן ראה את דני כמי שמציע עצמו כערב מתוך מחויבותו להוריו של המשיב, אך אינו ער לדפוסי התנהלותו של המשיב, והתקבל הרושם שהוא מגלה סלחנות כלפי המיוחס למשיב ומשליך את האחריות למעשיו על אחיו, יניב. כמו כן, התקבל הרושם שדני לא ישמש דמות סמכותית עבור המשיב ועל כן שירות המבחן העריך כי לא יתאים לשמש כערב לתנאי מעצרו של המשיב. בהמשך, שירות המבחן קיים שיח נוסף עם דני,

בעקבותיו התקבל הרושם כי דני שינה מעט עמדותיו ומתייחס לחומרת מצבו של המשיב כיום ומודע לגורמי סיכון פוטנציאליים. לאחר השיח הנוסף, התרשם שירות המבחן מדני כאדם אחראי ורציני, המגלה מודעות לגורמי סיכון פוטנציאליים מצד המשיב וביטא התגייסות רבה לסייע לו במצבו.

בדיון בבית המשפט סיפר דני על קשרי החברות עם הוריו של המשיב ועם המשיב עצמו, לרבות ביקוריו של המשיב בביתו וביקוריו את המשיב כשהיה במעצר בית במסגרת הליך קודם שנוהל בעניינו. דני הביע מודעות למיחוס למשיב בכתב האישום ולעברו הפלילי, ומסר כי: "אני לא יודע להסביר למה לכאורה זה קורה פעם שניה. דיברתי איתו הרבה מאד אחרי הפעם הראשונה. הוא הבטיח שהוא לא מעורב בזה". דני ציין כי נחקר ביחס לענייניו של הראל, אך לא כחשוד. דני הבהיר כי הוא הציע את עצמו כמפקח להראל מבלי שהתבקש לכך על ידי הוריו של המשיב. דני מסר כי יוכל לפקח ולהשגיח על המשיב בצורה טובה והביע ביטחון כי המשיב יכבד אותו ויהיה קשוב לו.

המבקשת הציגה את רישומו הפלילי של דני, אשר כולל שני תיקים סגורים, תמליל שיחה בינו ובין המשיב וכן הודעה שמסר במשטרה ביום 17.1.2018. לדעת המבקשת, מידת ההיכרות של דני עם המשיב שטחית, ולמעשה ההיכרות היא בעיקר עם הוריו של המשיב. נטען כי במהלך דבריו בבית המשפט דני התפרץ מספר פעמים, דבר המלמד על כך שלא הפנים את העובדה שמדובר בתיק חמור ושנדרש פיקוח הדוק על ידי דמות סמכותית. ב"כ המבקשת טענו שיש לקבל את קביעת שירות המבחן הראשונה, לפיה דני לא יהווה דמות סמכותית עבור המשיב. עוד נטען כי מחקירתו של דני עלה כי היה מעורב בנכסים שנקנו על ידי המשיב, במטרה להבריח את נכסי המשיב מהרשויות, וכי אדם המסייע בכך לא יוכל לשמש כמפקח ביחס לעבירות חמורות יותר. נטען, כי דני הוצע כמפקח רק בחלוף 9 חודשים מהגשת בקשת המעצר. נטען כי דני אינו מודע לחלקו של המשיב בארגון, ולכך שפיקד על הארגון כאשר יניב לא היה בארץ. נטען כי יש לקחת בחשבון את גילו ומצבו הבריאותי של דני, וזאת נוכח מגפת הקורונה. צוין כי דני מטופל באשתו, ונדרש לבצע את כל הפעולות הכרוכות בניהול הבית, דבר אשר משפיע על זמינותו למלאכת הפיקוח.

ב"כ המשיב הפנה להתרשמותו החיובית של שירות המבחן. עוד נטען כי למרות שהמלצת שירות המבחן בנוגע לדני מתייחסת להיותו מפקח ולא לכתובתו כחלופת מעצר, בית המשפט יוכל לעשות את האיזונים שכן הוא התרשם ממנו בצורה בלתי אמצעית. נטען כי העובדה שדני קטע את ב"כ המבקשת במהלך חקירתו בבית המשפט לא אמורה למנוע ממנו מלשמש כמפקח ואינה מלמדת על כך שמדובר במי שאינו דמות סמכותית. נטען כי בעברו של דני שירות צבאי, לרבות במילואים ועבר פלילי נקי. צוין כי היכרותו של דני עם המשיב אינה שטחית וכי השניים טסו יחד לחו"ל בשנת 2007. עוד נטען כי הקורונה לא מהווה שיקול לפסילתו של דני כמפקח.

הנה כי כן, התרשמתי כי מדובר באדם רציני, אשר הביע נכונות ורצון להקדיש מזמנו עבור המשיב ולשכנו בביתו, לצורך מעצר בפיקוח אלקטרוני, לתקופה ממושכת. דני נתן הסכמתו לבואם של מפקחים נוספים שיסייעו לו במלאכת הפיקוח. לדני היכרות רבת שנים עם המשיב ומשפחתו, הוא גילה מודעות לאורחות חייו של המשיב, עברו הפלילי והמיוחס לו בכתב האישום. דני הביע סלידה ממעשיו החמורים לדבריו של המשיב. התרשמתי כי מדובר במפקח שיוכל להציב גבולות ברורים למשיב ולוודא כי הוא מקיים את התנאים המגבילים במהלך שהייתו בביתו. לא מצאתי בטיעוני המבקשת, ובכלל זאת רכישת דירה עם אחותו של המשיב, כהצדקה לפסילתו של דני מלשמש כמפקח עיקרי למשיב.

31.2 **מר יוסי מוצפי**, בן 36 ואב ל-3 ילדים קטינים, עו"ד במקצועו, מכיר את המשיב מילדותו. שירות המבחן התרשם מיוסי, ביחד עם מפקחים נוספים שנבדקו עמו, והביע דעתו ביחס לכל אותם מפקחים מוצעים כבעלי עמדה מגוננת כלפי המשיב המזדהה עם קשייו, תוך הדגשת חלקיו המתפקדים והימנעות מהתייחסות להתנהלותו הבעייתית בעברו, מה שמעמיד בספק יכולת לשמש כמפקח ראוי על תנאי מעצרו של המשיב.

בדיון בבית המשפט, סיפר יוסי כי הוא עובד מסביב לשעון ולא בשעות עבודה מוגדרות, בהיותו שותף במשרד עורכי דין, ואת שאר הזמן מבלה עם משפחתו. יוסי ציין כי בינו לבין המשיב היכרות רבת שנים, מאז גיל 16, והם הכירו ביהוד כאשר התגורר שם. יוסי גילה מודעות למיוחס למשיב וכן להרשעתו הקודמת באותן עבירות והעונש שנגזר עליו בגינה. יוסי מסר כי הופתע לשמוע שהמשיב מואשם בעבירות דומות לאלה שהורשע בהן בעבר. יוסי מסר כי ביקר את המשיב בבית המעצר מספר פעמים, כאשר הפעם האחרונה הייתה כשבועיים עובר לדיון. יוסי לא ידע לפרט במה עסק המשיב לפני שנעצר ולא ידע שהוא בספרד משום שסבר שהוא טס להולנד. יוסי הביע נכונות להתחייב לפקח על המשיב במשך תקופה ממושכת ולחתום על ערבות כספית. עם זאת לא עלה בידו להתחייב לימי פיקוח מוגדרים ולשעות קבועות, אך הבטיח כי סדר יומו גמיש ויוכל לכלול שעות פיקוח.

התרשמתי כי מדובר במפקח ראוי ורציני, אשר מבין היטב את משמעותה של מלאכת הפיקוח, גם בשל היותו עורך דין. יוסי מכיר את המשיב שנים רבות, מודע לכתב האישום, והתרשמתי כי ישכיל לפקח עליו באופן הדוק. יוסי התחייב לסייע בפיקוח ככל שיידרש, למשך תקופה ארוכה. עם זאת, התקבל הרושם כי חרף רצונו הטוב, שעות עבודתו המרובות ומחויבותו לבני ביתו, בעיקר נוכח העובדה כי הוא מטופל בשלושה ילדים קטינים (בהם תינוק), יגבילו את יכולתו של יוסי לשמש כמפקח פעיל. על אף זאת, בהינתן כי דני ישמש כמפקח עיקרי, אשר גם כך נמצא מרבית זמנו בביתו, הרי שיוסי יוכל להשתלב כמפקח מסייע/מחליף לדני בעת הצורך.

31.3 **מר רן גבר**, רווק בן 38, אב לילד בן 7, עובד כדירקטור בחברת אלביט. מכיר את המשיב

מאז תקופת בית הספר התיכון. רן תיאר את הקשר בינו לבין המשיב כמצוין, אך הם לא היו בקשר מאז יציאתו של המשיב לחו"ל ועד מעצרו. רן מסר שהוא עובד שעות ארוכות אך גמישות ואין לו אילוצים נוספים הגוזלים מזמנו. נמסר כי הוא נמצא עם בנו ערב אחד בשבוע ובסופי שבוע לסירוגין. רן סיפר כי סיבת מעצרו של המשיב נודעה לו מתוך קריאה בעיתונות, והוא שוחח על כך עם ב"כ המשיב, ועם המשיב עצמו, עוד כשהיה עצור במדריד. רן מסר כי קרא את עיקרי כתב האישום, אך אינו יודע כיצד בוצעו העבירות. רן הביע אכזבה מהמיוחס למשיב בכתב האישום, "במיוחד שיש לו היסטוריה בעבירות דומות", אשר בגין ריצה עונש מאסר, כיוון שרצה להאמין שהמשיב חזר למוטב. רן מסר כי הוא מכיר את משפחתו של המשיב. רן הביע נכונות לפקח על המשיב, גם לתקופה ממושכת ולחתום על ערבות כספית. יש לציין כי שירות המבחן התרשם כי רן, יחד עם המפקחים האחרים שנבדקו אתו, בעל עמדה מגוננת כלפי המשיב ומזדהה עם קשייו, תוך הדגשת חלקיו המתפקדים והימנעות מהתייחסות להתנהלותו הבעייתית בעברו, מה שמעמיד בספק את יכולתו לשמש כמפקח ראוי על תנאי מעצרו של המשיב.

התרשמתי כי מדובר במפקח רציני, אשר מכיר דיו את המשיב, עברו הפלילי והעבירות המיוחסות לו עתה, וסביר להניח שיהיה בכוחו לזהות גורמי סיכון אצל המשיב.

31.4 מר **מיכאל (מיקי) לסר**, בן 36, נשוי אב לשני ילדים ומצפה להולדת ילד נוסף. מכיר את המשיב מגיל בית הספר תיכון. שירות המבחן התרשם כי מיקי מודע למחויבותו כמפקח, אינו מקל ראש בנוגע לחומרת מצבו של המשיב ומבין את הנדרש ממנו. מיקי הביע אכזבה מנסיבות מעצרו של המשיב ומסר כי היו לו ציפיות שהמשיב ישנה את התנהלותו לאחר מאסרו. מיקי מסר שיהיה פנוי לשמש רק כערב משני, בעיקר כגיבוי למפקחים העיקריים בשעות הערב ובסופי השבוע.

בבית המשפט סיפר מיקי כי הוא עובד שעות רבות, ומתנייד בכל הארץ. מיקי סיפר כי חברותו עם המשיב החלה כשהיה בן 16, במסעדתו של המשיב ביהוד, אשר מבוגר ממנו בשלוש שנים, וכי הוא אחד החברים הכי קרובים אליו. מיקי מסר כי המשיב היה מתווך נדל"ן והבהיר כי מעולם לא ניסה להציע לו עסקת נדל"ן. מיקי סיפר שקרא כתבות על המיוחס למשיב, אך לא קרא את כתב האישום ואינו יודע כיצד בוצעו העבירות. מיקי מסר כי הופתע שחברו הטוב מואשם בעבירות כאלה. מיקי סיפר כי לא שוחח עם המשיב על מעצרו כיוון שהיה בחו"ל, ולאחר מכן שכך כעסו של מיקי ו"מעדיף לא לדעת". מיקי מסר שהוא ער לעברו הפלילי של המשיב והופתע שהמשיב הסתבך שוב כיוון שסבר ששיקם את עצמו. מיקי מסר כי יפנה את הזמן לעזור כמפקח משני, כגיבוי, ובנוסף יוכל לשמש מפקח באופן קבוע במשך שעות ספורות בכל יומיים. עוד מסר כי הוא מוכן להפקיד ערבויות. מיקי מסר כי המשיב ישמע בקולו כיוון שהוא לא ירצה לגרום לו להסתבך.

ב"כ המבקשת טענה כי מיקי אינו יודע כיצד בוצעו העבירות, אינו מכיר את כתב האישום ואינו מודע למאפייני האישיות של המשיב, כך שלא יוכל לזהות גורמי סיכון אצלו. עוד נטען כי אין לו פנאי לפקח על המשיב, בהיותו אב לשני ילדים קטנים, אשתו הרה, ועובד במשך 12 שעות ביום.

ב"כ המשיב טען כי מיקי נמצא מתאים על ידי שירות המבחן וכי מדובר באדם רציני שמנהל חברה ובעברו היה ספורטאי מצטיין. נטען שעל אף שמיקי לא קרא את כתב האישום, הוא ער לכך שמדובר בעבירות של הלבנת ההון וארגון הפשיעה.

התרשמתי כי מדובר במפקח ראוי, מנהל חברה, איש משפחה, המכיר היטב את המשיב וביכולתו להציב לו גבולות ולמנוע ממנו הישנות מעשים דומים במסגרת שהותו במעצר. עם זאת, גם מפקח זה מוגבל בזמניו למלאכת הפיקוח, אך אין מניעה כי ישמש כמפקח משני, בהינתן שהמפקח העיקרי, דני, הבהיר כי יישא על כתפיו את מרבית הפיקוח, משום שגם כך הוא נמצא במרבית הזמן בכל ימות השבוע בביתו.

32. הנה כי כן, לאחר שעמדתי על קנקנם של המפקחים, נחה דעתי כי ארבעת המפקחים שנמצאו מתאימים, מודעים ברמה הנדרשת למיוחס למשיב בכתב האישום, מודעים לנסיבות מעצרו וערים לגורמי הסיכון הנשקפים ממנו, כך שיהא בידם להציב בפניו גבולות ברורים ולדווח למשטרה כל אימת שיפר את תנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני. על כן, שוכנעתי כי יהא בידם של המפקחים הנבחרים לשמש כחלופה מציבת גבולות ומטילת מורא עבור המשיב. כאמור, המפקחים הביעו רצון והסכמה להיכלל במערך הפיקוח, ובכלל זאת לחתום על ערבות כספית, אף לאחר שהובהר להם כי מדובר באחריות קולקטיבית, של כל מערך הפיקוח כמקשה אחת. נוסף על כך, הוגשו תצהירים חתומים על ידי כל המפקחים המוצעים, למעט דני שולברג, לפיהם אין מניעה מצדם לפקח על המשיב בביתו של דני שולברג, כאשר הפיקוח ייעשה בשעות גמישות בהתאם לצרכים ובתיאום מלא והדוק בין המפקחים, ולצורך כך תופעל "קבוצת מפקחים" ביישומון "וואטסאפ" לצורך תיאום והעברת אינפורמציה חיונית בין כלל המפקחים באשר ל"תמונת הפיקוח העדכנית בכל רגע".

33. כידוע, אין בנמצא חלופת מעצר הרמטית לחלוטין, משל המדובר בכליאה מאחורי סורג וברית, אך בנסיבות דנא, בהביאי בכלל חשבון את המעשים המיוחסים למשיב, המסוכנות הנשקפת מהם, עברו הפלילי, עילות המעצר, ובעיקר לאחר שעמדתי על טיבם של המפקחים הרלוונטיים, נחה דעתי כי המשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ובפיקוח צמוד של מי מהמפקחים שנמצאו מתאימים, לצד תנאים מגבילים, יביא לכדי הפחתה מספקת במסוכנות הנשקפת ממנו והחשש מפני שיבוש הליכי המשפט מצדו, תוך פגיעה מידתית ומופחתת בחירותו, בשלב דיוני זה.

34. מכל המקובץ, הנני מורה כדלקמן:

(א) בהתקיים כל התנאים, המשיב ישוחרר מבית המעצר להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, בביתו של מר דני שולברג, שברח' יעקב עלומי 41, משמר השבעה, עד לתום ההליכים בעניינו.

מובהר למשיב כי בהתאם למפורט בדו"ח ממצאי בדיקת היתכנות פיקוח אלקטרוני העדכני מיום 11.11.2020, נאסרת יציאתו לשטח החצר הבית, משום שאינה מתוחמת.

(ב) המשיב יהיה מפוקח בכתובת המעצר, במשך 24 שעות ביממה, על ידי אחד או יותר מבין המפקחים הבאים:

מר דני שולברג;

מר יוסי מוצפי;

מר מיכאל לסר,

מר רן גבר,

תנאי לפיקוח על ידי המפקחים ולשחרור המשיב מבית המעצר הינו חתימה של כל אחד מהם על ערבות צד ג' בסך 350,000 ₪, להבטחת מחויבותם להודיע למשטרה כל אימת שהמשיב יפר את תנאי מעצרו.

הובהר למפקחים כי האחריות הרובצת לפתחם הינה קולקטיבית, וחובה עליהם להודיע מידית למשטרה כל אימת שהמשיב יפר את תנאי מעצרו, שאילולא כן יכול ויחולטו כל הערבויות מטעם כל המפקחים, אף אם ימצא כי המשיב הפר את תנאי המעצר תחת פיקוחו של רק אחד מבין המפקחים.

(ג) נאסר על המשיב לצאת מכתובת המעצר בפיקוח אלקטרוני, למעט לצורך התייצבות לדיונים בעניינו בבית המשפט או כל יציאה אחרת שתאושר מראש בהחלטת בית משפט, לאחר שתובא לפתחו בקשה מנומקת, בליווי עמדת המבקשת. ובכל מקרה, מובהר בזאת כי בכל יציאה מכתובת המעצר, ילווה המשיב באופן צמוד על ידי אחד או יותר מבין המפקחים שאושרו על ידי בית המשפט, כל עוד לא נתקבלה החלטה אחרת.

(ד) נאסר על המשיב ליצור כל קשר, בין במישרין ובין בעקיפין, באמצעות הטלפון, האינטרנט, רשתות חברתיות או בכל אמצעי אחר, עם מי מהמעורבים בפרשה המפורטת בכתב האישום.

(ה) נאסר על המשיב לעשות כל שימוש, בעצמו או באמצעות אחר, במחשב או בטלפון חכם, ונאסרת עליו התחברות לרשת האינטרנט (מרשתת).

(ו) נאסר על המשיב כל שימוש בטלפון קווי, למעט שיחות עם עורכי דינו, ואף זאת בכפוף לכך שיצירת הקשר תתבצע באמצעות אחד מהמפקחים.

(ז) ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד המשיב עד להחלטה אחרת. דרכונו של המשיב יופקד במזכירות בית המשפט כתנאי לשחרור (ככל שלא הופקד עד כה).

(ז) להבטחת התנאים המגבילים וכתנאי לשחרור, יופקדו הערבויות הבאות:

המשיב יחתום על ערבות עצמית בסך ₪750,000;

כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות צד ג' בסך ₪350,000;

יופקד פיקדון כספי, במזומן או בערבות בנקאית, בסך ₪500,000.

ככל שלא יופקדו הערבויות יישאר המשיב במעצר ויובא לפניי **ביום 20.12.2020 בשעה 14:00.**

35. מובהר בזאת למשיב כי כל הפרה של תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני עשויה להביא לחידוש הדיון בשאלת תנאי מעצרו, ותישקל האפשרות לעצרו מאחורי סורג ובריה עד לתום ההליכים בעניינו.

36. ככל שנמצא כי המשיב מאומת כמי שחלה בקורונה או נושא את הנגיף, או שנמצא כי עליו להיות בבידוד, או שהתקבלה בעניינו הנחיה אחרת מגורם מוסמך במשרד הבריאות, ימסור הגורם המוסמך ביחידה לפיקוח אלקטרוני בשב"ס הודעה בכתב לבית המשפט, בצירוף המסמכים המתאימים, ויעביר עותק מההודעה לב"כ הצדדים. במקרה שכזה חלה חובה גם על המשיב להודיע על כך לבית המשפט ללא דיחוי. בית המשפט ישקול, במקרה זה, אם יש צורך בשינוי תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני.

37. ככל שנמצא כי מי מהמפקחים מאומת כמי שחלה בקורונה או נושא את הנגיף, או שנמצא כי עליו להיות בבידוד, או שהתקבלה בעניינו הנחיה אחרת מגורם מוסמך במשרד הבריאות, יודע על כך לב"כ הצדדים, אשר יגישו הודעה מתאימה לבית המשפט לאלתר. בית המשפט ישקול, במקרה זה, אם יש צורך בשינוי תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני.

38. מנהלת הפיקוח האלקטרוני תוודא חיבור המשיב למערך הפיקוח האלקטרוני עם שחרורו.

39. העתק ההחלטה יישלח לשירות המבחן ולמנהלת הפיקוח האלקטרוני.

ניתנה היום, ט"ז כסלו תשפ"א, 02 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.